

Колико пута сте на славама слушали расправе о домаћој и свјетској политици? На таквим окупљањима, „аналитичари“ међу обичним смртницима неријетко износе једноставна рјешења за компликоване проблеме и углавном дају присутним повод за смијех, који најчешће изостаје само из пристојности. Међутим, од живописног правила има и фасцинантних изузетака.

У то се недавно увјерио аутор ових редова, док је са наклоношћу, али и благим падом концентрације, слушао једног познаника како, кроз измаглицу алкохолних испарења, бистри свакодневне теме. У извјесном моменту, заинтригиран вијешћу која је управо допирала са телевизора у близини, добри и вриједни човјек који се, нажалост, годинама самоуништава пићем, прекинуо је тривијални монолог. Услиједила је перфектна и елоквентна анализа глобалних релација између САД, ЕУ и Русије, а нашло се ту мјеста и за смислена запажања о Блиском истоку. Након те дигресије од пар минута, чији ниво многи етаблирани тумачи планетарних кретања не могу да достигну ни у емисијама дугим два сата, „ватрена вода“ је поново преузела неоткривеног генија и повукла га у сивило неуспјешних покушаја духовитог распредања о животним баналностима.

Сличан синдром, заснован на маратонском неартикулисаном разглабању и повременим луцидним интервалима, одавно је захватио политичку сцену Републике Српске, а посебно њен излог – Народну скупштину. Попут особе из уводне приче, власт и опозиција у РС накратко су прекинуле вишемјесечни низ јаловог маневрисања, у којем је било много буке и бијеса, а мало сувислог садржаја. Уочи актуелне сједнице парламента Српске, обје стране изнијеле су разумне приједлоге. Владајући блок је понудио резолуцију о војној неутралности РС, а Милан Миличевић, у име СДС-а и опозиционог Савеза за промјене, заложио се за демилитаризацију Босне и Херцеговине. У првом случају, конкретан текст није представљен јавности прије састанка парламентарца, али сам назив довољно јасно одређује правац тог документа. У другој иницијативи било је разраде идеје, кроз сугестију да би новац уштеђен укидањем Оружаних снага могао да буде преусмјерен у изградњу саобраћајне инфраструктуре у земљи.

